

Den netop ikrafttrådte fødevarelov giver til fulde levnedsmiddelkontrollerne mulighed for at gribe effektivt ind over for lovbruderne, og vi mener, at loven i fremtiden vil kunne bevise, at den imødekommer Dansk Folkepartis ønsker.

Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Når hr. Hugo Sørensen nævner, at nogle virksomheder vil føle, at de bliver belemret bureaukratisk, må jeg så sige til hr. Hugo Sørensen, at der er faktisk mange virksomheder, der vil føle, at det her det vil være en form for gave til dem.

Hr. Hugo Sørensen nævner så også noget om, at love og regler ikke overholdes; det vil det her ikke være nogen garanti for. Men der ligger jo i beslutningsforslaget den mulighed, at man kan fratage det dér kørekort og dermed retten til at have virksomheden.

Vil det ikke efter hr. Hugo Sørensens opfattelse kunne have en præventiv virkning forstået på den måde, at så tænker man lidt mere over det, man foretager sig til daglig, end man gør på nuværende tidspunkt?

(Kort bemærkning).

Hugo Sørensen (S):

Det vil jeg slet ikke udelukke, men det er fortsat en meget stor administrativ byrde, og eftersom den nye fødevarelov jo faktisk kun har fungeret i praksis i 14 dage til 3 uger, så kender vi slet ikke konsekvensen af den. Derfor mener jeg, vi har pligt til at afvente, hvad der i øvrigt er følgen af indførelsen af den nye fødevarelov.

Mariann Fischer Boel (V):

Dansk Folkeparti er på banen igen med sit forslag om, at der nu skal være et krav om, at hvis man ønsker at drive en fødevarerbutik, skal man have bestået en prøve og erhvervet et kørekort.

Selv om det er en gammel traver, er problemstillingen jo af den grund ikke uaktuel, det vil jeg godt medgive forslagsstillerne, og umiddelbart lyder tanken om sådan et kørekort jo egentlig også besnærende, men jeg mener, at der er tale om blændværk, der blot vil forøge det administrative bøvvl og besvær, og den linje støtter Venstre ikke.

Jeg er ikke helt enig i den opfattelse, forslagsstilleren har af sådan et kørekort, for når vi kommer rundt omkring og snakker med erhvervslivet, er det, man har brug for, ikke yder-

ligere papir, yderligere sanktioner, og man orker ganske enkelt ikke mere bøvvl og administration end det, man har i forvejen.

Det er jo sådan, at hvis Dansk Folkepartis forslag skal gennemføres, skal samtlige købmænd, kiosker, discountbutikker og tankstationer over hele landet, der sælger fødevarer også uden egentlig tilvirkning, så omfattes af denne her ordning, og det drejer sig, som fødevareministeren også sagde, om 11.500 virksomheder, og det er klart, det vil blive kostbart, uanset hvordan udgifterne skal finansieres, uanset om det er det offentlige, der betaler, eller det er en egenbetaling, der bliver pålagt virksomhederne.

For det er jo sådan, at langt de fleste af butikkerne overholder fødevarelovgivningen, selv om der, som jeg også sagde ved det foregående forslag, er brodne kar, og dem mener jeg vi kan indkredse ved hjælp af den nye fødevarelov, fordi der med loven bliver givet en lang række sanktionsmuligheder. Fra årsskiftet har man jo kunnet udstede påbud, påtale eller simpelt hen kassere, hvis der var nogen lagre, der var for gamle, man har kunnet lukke en butik midlertidigt, og så har man kunnet udstede de her administrative bøder.

Jeg synes ikke, at den indsats, som Dansk Folkeparti ønsker på området, står i et rimeligt forhold til det trods alt relativt begrænsede antal butikker med problemer.

Jeg mener som sagt, at de gældende regler med den nye fødevarelov er nok, men jeg vil så på den anden side opfordre til, at man fra levnedsmiddelregionerne prøver at prioritere sine kræfter på en anden måde, end man har gjort det tidligere, for der er jo ikke nogen tvivl om, at man i levnedsmiddelkontrollenhederne nøjagtigt ved, hvor problemerne er. Man kender de butikker, der er bøvvl med, og man kender de butikker, der stort set overholder reglerne til punkt og prikke.

Derfor synes jeg, det ville være relevant, om levnedsmiddelkontrollenhederne nu i en periode fokuserede hundrede procent på de butikker, hvor der er slinger i valsen, og bombarderede dem med besøg, sørgede for, at de havde tingene i orden, og hvis de ikke havde det, så brugte de sanktionsmuligheder, der var til rådighed. Så kunne man i en periode nedprioritere besøgene i de butikker, hvor der aldrig er noget at sætte fingeren på. Den model synes jeg ville være absolut brugbar.

Hvis jeg skulle komme med et forslag til noget, der måske lidt lignede det, Dansk Folke-